

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218204661
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1218204661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: J. L. R., C..R., A.: XX XXX XXX, P. XX, XXX XX Ž., proti žalovanému: H. H. F., Na J. XXXX/XA, L., S. B. X XXX,XX U. R. J., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.11.2018, č.k. 29Csp/98/2018-118, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5 % úrok z omeškania zo sumy 91,84 eura od 27.4.2018 do zaplataenia a vo zvyšnej časti napadnutého zamietajúceho výroku rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolanie proti výroku o lehote na plnenie o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 520,90 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27.4.2018 do zaplataenia, úrok 12 % ročne zo sumy 2 522,66 eura od 17.4.2018 do 19.4.2018, zo sumy 2 520,90 eura od 20.4.2018 do zaplataenia, úrok vo výške 91,84 eura, úrok z omeškania vo výške 1,38 eura, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 70 eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci až do úplného zaplataenia s tým, že omeškanie s platením jednej splátky má za následok zročnosť celého zostávajúceho plnenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99,56 %.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou z 28.5.2018 domáhal od žalovaného zaplataenia 2 520,90 eura, úroku 91,84 eur, úroku z omeškania 1,38 eura, spolu s úrokom vo výške 12 % ročne zo sumy 2 522,66 eur od 17.4.2018 do 19.4.2018, zo sumy 2 520,90 eura od 20.4.2018 do zaplataenia, úrokom z omeškania 5% ročne z nezaplataenej istiny 2 522,66 eura od 17.4.2018 do 19.4.2018, zo sumy 2 520,90 eura od 20.4.2018 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplataených úrokov vo výške 91,84 eura od 17.4.2018 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že 5.1.2016 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver 3 000 eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný prestal uhrádzať splátky riadne a včas, a preto žalobca po výzve na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 16.4.2018 podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplataenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením z

9.2.2018. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (16.4.2018) bola 2 705,88 eura a pozostáva z istiny poskytnutého úveru 2 522,66 eura (do dňa zosplatnenia uhradil žalovaný na istinu 477,34 eur), úrokov 91,84 eur (úroky, ktoré bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok, pri úrokovej sadzbe 12 %), úrokov z omeškania 1,38 eur (úročenie každej omeškanej anuitnej splátky úrokom z omeškania 5% ročne) a poplatkov 90 eur. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby uhradil 1,76 eura, o ktoré bol jeho dlh znížený.

3. Žalovaný na pojednávaní 23.11.2018 uznal, že dlh voči žalobcovi neplnil. Uvedol tiež, že v súčasnosti je samostatne zárobkovo činnou osobou a jeho príjem je závislý od vyplatenia provízií. Dlh by vedel splácať v mesačných splátkach po 50 - 70 eur.

4. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že medzi sporovými stranami na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru došlo ku vzniku záväzkového vzťahu. Na základe ustanovení § 497, § 504 a § 506 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 53 ods. 9, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len sčasti. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil predčasnú splatnosť úveru 16.4.2018 po tom, čo žalovaného upozornil na možnosť uplatnenia tohto práva. Žalobcovi preto priznal istinu 2 520,90 eur, úrok 91,84 eur a úrok z omeškania 1,38 eur, úrok 12 % ročne z nezaplatenej istiny 2 522,66 eur od 17.4.2018 do 19.4.2018 a zo sumy 2 520,90 eur od 20.4.2018 do zaplatenia. Žalovaný sa so zaplatením peňažného dlhu dostal do omeškania, preto je povinný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania. Žalobca vyzval žalovaného k jednorazovému zaplateniu celej zostávajúcej sumy úveru výzvou z 16.4.2018 s tým, že žalovaný bol povinný dlžnú sumu zaplatiť najneskôr do 26.4.2018. Keďže v určenej lehote žalovaný dlh neuhradil, počnúc dňom 27.4.2018 sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, a preto ho súd zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania, v zostávajúcej časti úroku z omeškania, ktorý si žalobca nesprávne uplatnil od 17.4.2018 žalobu zamietol. V súlade s ustanovením § 232 ods. 4 CSP umožnil žalovanému vzhľadom na jeho finančnú situáciu splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach 70 eur s tým, že omeškanie s platením jednej splátky má za následok zročnosť celého zostávajúceho plnenia.

5. Súd prvej inštancie žalobu zamietol tiež v časti úroku z omeškania 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 91,84 eura od 17.4.2018 do zaplatenia, nakoľko mal za to, že úroky sú príslušenstvom pohľadávky a právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva veriteľovi ustanovenia Občianskeho zákonníka ani Obchodného zákonníka nepriznávajú. Úroky z omeškania sú sankciou za oneskorené splnenie peňažného záväzku a sú príslušenstvom pohľadávky. Podľa názoru konajúceho súdu, ak je dlžník v omeškanií so zaplatením zmluvného úroku, nejde o omeškanie so splnením peňažného záväzku, ale o omeškanie so zaplatením príslušenstva peňažného záväzku.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99,56 % (žalobca bol úspešný v rozsahu 99,78 %, žalovaný bol úspešný v rozsahu 0,22 %).

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov stanovených § 365 ods. 1 písm. h) a písm. f) CSP. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie aj v časti úroku z omeškania 5% ročne zo sumy úrokov 91,84 eura od 17.4.2018 do zaplatenia, prizná mu voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% a žalovanému uloží povinnosť uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu prizná náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

8. K záveru súdu prvej inštancie, že žalobcovi nepatria úroky z omeškania z kapitalizovaných úrokov odkázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13.6.2017 sp. zn. 14Co/542/2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29.11.2017 sp. zn. 43Co/19/2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre z 13.12.2017 č.k. 25Co/2019/2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18.4.2018 sp.zn. 6Co/78/2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19.4.2018 sp. zn. 19Co/143/2017), podľa ktorých ak je dlžník v omeškanií so splatením peňažného záväzku je povinný

platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania, pričom súčasťou sumy vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ktorú má dlžník vrátiť je nielen istina úveru, ale aj dohodnuté úroky.

9. Proti výroku rozhodnutia súdu, ktorým povolil žalovanému splácať dlžnú sumu v splátkach, namietal žalobca, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku, a teda nedostatočne preskúmal pomery žalovaného a vychádzal iba z tvrdení žalovaného, ktorý neprodukoval žiadny dôkaz o svojej situácii a nezaobstaral ho ani súd. Priznať plnenie v splátkach je podľa názoru žalobcu výnimočné oprávnenie súdu, pričom takáto výhoda žalovaného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností (R 87/1966) a to najmä osobných a majetkových pomerov, výšky priznaného plnenia, platobnej schopnosti, prejavenej snahe o plnenie záväzku a pod., nakoľko v opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu (rozsudok NS SR 7Cdo/116/2012 z 18.03.2013). Žalobca poukázal aj na to, že splnenie dlhu v splátkach po 70 eur mesačne bude trvať neprímerane dlho (len v časti istiny 3 roky), čo poškodí nielen žalobcu, ale aj samotného žalovaného, ktorému bude narastať príslušenstvo.

10. K výroku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 99,56% žalobca uviedol, že súd prvej inštancie pri výpočte náhrady trov konania nepostupoval správne, ak pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu. Na podporu svojho tvrdenia žalobca poukázal na uznesenie NS SR č.k. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008, ktorý vyjadril, že ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada a preto mal v konaní úspech 100%.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné a v časti, v ktorej smeruje proti povoleniu žalovanému splácať uloženú povinnosť v splátkach je ho potrebné odmietnuť (§ 386 písm. c) CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 19.12.2019 (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP).

13. Žalobcom podané odvolanie sa týkalo zamietajúceho výroku napadnutého rozsudku iba v jej časti, v ktorej mu súd prvej inštancie nepriznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 91,84 eur od 17.4.2018 do zaplatenia a preto odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu napadnutý rozsudok iba v tejto časti rozhodnutia vo veci samej.

14. Súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol s odôvodnením, že úroky sú v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a že právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľovi nepriznávajú ustanovenia Občianskeho zákonníka ani Obchodného zákonníka. Úroky z omeškania sú sankciou za oneskorené splnenie peňažného záväzku a podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky. Podľa § 502 Obchodného zákonníka právo na úroky vzniká z poskytnutých peňažných prostriedkov. Ak je teda dlžník v omeškani so zaplatením zmluvného úroku, nejde o omeškanie so splnením peňažného záväzku, ale o omeškanie so zaplatením príslušenstva peňažného záväzku. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že aj keď v prípade oboch právnych inštitútov ide o príslušenstvo pohľadávky, úroky z omeškania a zmluvné úroky majú svoje vlastné, vzájomne nezastupiteľné funkcie.

15. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká a zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zaniká tak aj povinnosť spotrebiteľa splácať veriteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie (v zaniknutej zmluve dohodnuté) úroky. Zo zákona (§ 565 Občianskeho zákonníka) však spotrebiteľovi vzniká voči veriteľovi nová povinnosť „zaplatiť celú pohľadávku“, teda povinnosť uhradiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorých sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. Zákon pritom otázku splatnosti zvyšku pohľadávky po strate výhody splátok zosplatením osobitne nerieši. Je tu preto treba aplikovať ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka a túto pohľadávku považovať za jednorazovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa o plnenie, pokiaľ sa účastníci nedohodnú inak. Povinnosť spotrebiteľa zaplatiť veriteľovi „celú pohľadávku“ teda

vzniká spotrebiteľovi deň nasledujúci po dni, kedy sa právny úkon veriteľa, vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu zo strany veriteľa, dostal do dispozície spotrebiteľa. Nakoľko zmluva zaniká práve týmto okamihom a práve týmto okamihom nastupuje nová povinnosť spotrebiteľa, k tomu okamihu sa zastavuje zmluvne dohodnutá povinnosť spotrebiteľa platiť zmluvne dohodnuté úroky a spotrebiteľ je povinný vrátiť veriteľovi popri nesplatennej istine len tie zmluvne dohodnuté úroky, ktoré boli splatné k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

17. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. V prípade, ak spotrebiteľ po zosplatení úveru túto svoju novú peňažnú povinnosť (vrátiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorej bola ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zafixovaná) nesplní (riadne a včas), dostáva sa do omeškania s plnením novej peňažnej povinnosti voči veriteľovi. Občiansky zákonník pre tento prípad omeškania dlžníka stanovuje v ustanovení § 517 ods. 2 špecifické právo veriteľa požadovať popri plnení (nezaplatená istina a úroky splatné ku dňu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru) úroky z omeškania. Vzhľadom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa záväzok spotrebiteľa vrátiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky zmení [ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaradené v ôsmej časti (Zväzokové právo) prvej hlavy (Všeobecné ustanovenia) tretí oddiel (Zmeny v obsahu záväzkov)], a popri povinnosti vrátiť tieto peňažné prostriedky mu vzniká povinnosť platiť aj úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

19. Po zosplatení úveru teda vzniká spotrebiteľovi povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné (zmluvné) úroky ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa). Podľa uznesenia NS SR z 1.7.2000 sp.zn. 4Obo 143/1998 (R 59/1998) úroky sú peňažným plnením a dôsledkom omeškania s ich platením je povinnosť platiť úroky z omeškania. V prípade omeškania spotrebiteľa s úhradou istiny a zmluvných úrokov určených ku dňu zosplatenia úveru je spotrebiteľ povinný platiť úroky z omeškania so splatením tejto pohľadávky. Spotrebiteľ je tak povinný platiť úrok z omeškania nielen z istiny úveru ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ale i zo „zafixovaných“ zmluvných úrokov, ktoré vznikli do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V danej veci uvedené znamená, že žalovaný je povinný platiť úrok z omeškania nielen z istiny vo výške 2 520 90 eura (istina ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), ale i zo sumy 91,84 eura (predstavujúcej zmluvné úroky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru). Súd prvej inštancie správne určil splatnosť zosplateného úveru vzhľadom k tomu, že žalobca vyzval žalovaného k jednorazovej úhrade celej zostávajúcej sumy úveru (vo výzve zo 16.4.2018) do 26.4.2018 a žalovaný sa počnúc dňom 27.4.2018 dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku.

20. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania z vyčísleného úroku 91,81 eura vo výške 5 % od 27.4.2018 do zaplatenia a v zostávajúcej časti úroku z omeškania, ktorý si žalobca nesprávne uplatnil od 17.4.2018 do 26.4.2018, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti výroku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. K rozhodnutiu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania odvolací súd poukazuje na to, že podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. V danej veci porovnaním žaloby a rozhodnutia (aj po zohľadnení zmeny rozhodnutia odvolacím súdom) dospel odvolací súd k záveru, že žalobca mal vo veci plný úspech vo veci týkajúcej sa istiny. Súd prvej inštancie, ktorý vyčísľil priznané úroky ku dňu svojho rozhodnutia a aj tieto považoval za nárok uplatnený žalobou, nepostupoval správne. Úroky z

omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania (uznesenie NS SR z 29.10.2015 sp. zn. 2MCdo 13/2014). Na zohľadnenie neúspechu žalobcu aj v časti úrokov z omeškania uplatnených spolu s istinou tak nebol dôvod.

22. V časti odvolania proti povoleniu uhrádzať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach, ktorým žalobca žiadal rozsudok v tejto časti zmeniť a žalovanému uložiť splniť povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku posudzoval odvolací súd prípustnosť odvolania v tejto časti podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP, podľa ktorého proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Civilný sporový poriadok v § 357 pripúšťa odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

24. Podľa ustanovenia § 212 ods. 1 CSP rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

25. Podľa ustanovenia § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

26. Podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

27. Civilný sporový poriadok proti uzneseniu v zásade odvolanie nepripúšťa, prípustné je len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymedzené v jeho ustanovení § 357. Uznesenie o určení dlhšej ako zákonnej parížskej lehoty na plnenie (príp. povolenie splátok), ktoré zákon aprobuje v odôvodnených prípadoch (§ 232 ods. 3 CSP), nie je uvedené medzi uzneseniami, proti ktorým je odvolanie prípustné, z čoho vyplýva, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

28. Súd prvej inštancie povolil žalovanému, aby uloženú povinnosť plnil v pravidelných mesačných splátkach, nejedná sa o otázku hmotného práva, ale ide o procesné rozhodnutie súdu v intenciách Civilného sporového poriadku (§ 232 ods. 3 CSP) a žalobca teda svojím odvolaním v časti, ktorou namietal povolenie splácať uloženú povinnosť v splátkach napadol rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia (§ 234 ods. 1 CSP), hoci je súčasťou rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej (§ 212 ods. 1 CSP).

29. Odvolací súd na základe uvedeného odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku o lehote na plnenie, ktoré má povahu uznesenia, podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP odmietol.

30. Pretože odvolací súd čiastočne menil rozhodnutie súdu prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 2 CSP aj o trovách prvoinštančného konania.

31. Žalobca bol po zmene rozsudku odvolacím súdom plne úspešný v uplatnenej istine a preto mu odvolací súd priznal plný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP

tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko každá zo sporových strán bola v odvolacom konaní sčasti úspešná (žalobca so svojim nárokom na úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 91,84 eura od 27.4.2018 do zaplatenia, žalovaný v časti žalobou uplatneného nároku na úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 91,84 eura od 17.4.2018 do 26.4.2018 a v časti, v ktorej bolo odvolanie odmietnuté).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).